

enede arabiske Republik og Yemen. Øststaterne og nogle andre lande afstod.

Da spørgsmålet om de to nævnte landes medlemskab i begyndelsen af oktober blev genoptaget i sikkerhedsrådet, henviste den amerikanske repræsentant til, at Sovjetunionen tidligere havde villet gøre de to landes optagelse gensidigt betinget, og forlangte Mauretaniens ansøgning til drøftelse først, medens Sovjetunionen først ville drøfte Ydre Mongoliet.

Baggrunden for den derpå følgende proceduredebat var, at der på dette tidspunkt ikke var vished for, om Kina ville bruge sit veto mod Ydre Mongoliet optagelse. I så tilfælde ville Sovjetunionen holde også Mauretanien ude ved at nedlægge veto mod dets optagelse. I løbet af nogen tid blev det imidlertid klart, at Kina ikke fortsat ville modsætte sig Ydre Mongoliet optagelse. Kina kunne under fortsat modstand komme i den situation, at de lande, som ønskede Mauretaniens medlemskab bragt i orden, ville gå imod Formosa-regeringen i spørgsmålet om Kinas repræsentation.

Proceduredebatten i sikkerhedsrådet sluttede, da det blev klart, at ingen af de to landes optagelse ville blive genstand for obstruktion fra nogen side.

I generalforsamlingen udtalte den kinesiske repræsentant, at Mongoliet ikke var kvalificeret til medlemskab, men den kinesiske delegation ønskede ikke ved sin opposition at forhindre, at et andet land, hvis medlemskab var ønskeligt, sluttede sig til FN. Kina ville derfor ikke deltage i nogen afstemning om Ydre Mongoliet.

Forslaget om Mauretaniens optagelse fik bl. a. tilslutning af Frankrig. Ud fra den også ved tidligere lejligheder udtrykte opfattelse, at Mauretanien er en del af Marokko, og at dets befolkning ønsker at blive ved moderlandet, protesterede den marokkanske repræsentant både før og efter afstemningen mod beslutningen. Marokko fik heri tilslutning af nogle islamitiske stater.

Syriens medlemskab.

Den syriske præsident anmodede i et telegram af 8. oktober om, at Syrien, som under unionen med Ægypten havde bevaret sit medlemskab, genindtog sin plads i FN som uafhængig stat. Efter at der havde

fundet forhandlinger med nogle delegationer sted, meddelte generalforsamlingens præsident den 13. oktober, at der ikke var rejst nogen indvending, og Den syriske arabiske Republik er derfor fra denne dato på ny selvstændigt medlem af FN.

Tanganyika.

Generalforsamlingen besluttede i april 1961 at ophæve formynderskabsordningen for Tanganyika, når dette land opnåede uafhængighed, hvilket senere blev fastsat til 9. december s. å.

Efter forudgående beslutning af sikkerhedsrådet vedtog generalforsamlingen den 14. december med akklamation et af 30 lande fremsat forslag om at optage Tanganyika som medlem af De Forenede Nationer.

Flyveulykken, der forvoldte Dag Hammarskjölds død.

(Dagsordenens punkt 93).

Et resolutionsforslag om iværksættelse af en international undersøgelse under De Forenede Nationers auspicier af omstændighederne i forbindelse med generalsekretær Hammarskjölds og hans ledsageres død kom til behandling i plenarforsamlingen den 26. oktober uden forudgående udvalgsbehandling. Forslaget var forelagt af 14, overvejende afro-asiatiske, lande.

Efter enkelte indlæg, herunder fra svensk side, til støtte for forslaget vedtoges dette enstemmigt med 97 stemmer.

Resolutionen giver udtryk for generalforsamlingens sorg over Dag Hammarskjölds og hans ledsageres død og kondolence over for deres familier, og det bestemmes herefter at iværksætte en undersøgelse af international karakter under FNs auspicier af omstændighederne ved flyveulykken, uanset den undersøgelse, der af vedkommende regeringer er indledt. En kommission på fem medlemmer skal lede undersøgelsesarbejdet og afgive beretning til generalforsamlingens præsident senest tre måneder efter, at den er nedsat. Også spørgsmålet om en erstatning til de omkomne efterladte skal tages op på 16. generalforsamling.